

[P. A. Poulsen.]

opstiller på den anden side af hegnet plus officerer, og jeg har aldrig set nogen løbe så hurtigt som disse 300 soldater og officerer gjorde, men jeg mistede jo en bisværmer for min kluntetheds skyld. Det er jo sandt, hvad Rudyard Kipling siger, at de små folk fra kuban kan nok besejre endogså de røde hunde fra Dekans højland.

Det var nogle af glæderne ved biavl. Så er der sorgerne, og det er dem, man møder, når man opdager, at de smitsomme sygdomme gør sig gældende, som er nævnt i lovforslaget. Det er særlig tre, der er nævnt. Der er den ondartede bipest, og det er noget af det uhyggeligste, man kan komme ud for, den såkaldte amerikanske bipest. Man tager en tavle op, og ynglen er løbet ud; så ser man, der sidder nogle celler, hvor ynglen er løbet ud, og man får en tændstik frem og støkker ind i cellen, så trækker man en lang slibrig masse ud, som er såre ildelugtende. Så er det pest, og så er sådan et stade undergangen vis. Der er forskellige måder, man kunne prøve at redde sådanne stader på. Det kan sættes om på led, på voksled, men som regel er der ikke andet at gøre end at ødelægge et sådant stade, og det kan tage en hel bigård for en mand.

Så er der den åbne bipest, som også er nævnt. Det er selve ynglen, der angribes, men det er ikke den lukkede pest, og der kan bierne, hvis de bliver fodret godt og sat på en lille plads, selv bære de syge larver ud. Endelig er der som det tredie i lovforslaget nævnt stenynge. Det er også noget meget uhyggeligt. Man ser pludselig, at ynglen er forstenet i cellerne, og man kan også se, at der ligger bier rundt om i bigården, som er døde, og tager man dem op og føler dem lidt på brystet, så er det helt forstenet. Det er stenynge. Der er det ejendommelige ved denne sygdom, at den kan overføres på menneskene. Slimhinderne i øje og svælg på mennesker kan angribes af denne sygdom hos bierne.

Derfor forstår vi, at når sådanne sygdomme angriber bigårde, da er der al grund til, at der gribes ind og gribes ind i tide. Det er det, man har manglet i den hidtidige bilovgivning, og det er jeg glad for kommer frem nu. Nu kan der tilkaldes sagkyndige folk, og sagkyndige folk kommer rundt i bigårdene for at føre kontrol med bistaderne de forskellige steder. Jeg har været ude for, at vi syntes, vi var ved at være rensset for bipest på den egn, hvor jeg bor, men pludselig opstod der igen pest. Vi kunne ikke forstå, hvor den var kommet

fra, men så viste det sig, at der stod et par ældre stader i en plantage, hvor bierne var døde af pest. De havde været smittetilke for hele egnen. Noget sådant vil nu blive kontrolleret. Jeg er sikker på, at vi vil få megen glæde af dette lovforslag, og jeg er helt sikker på, at det beløb, der er foreslået, 85 000 kr. pr. år i 5 år, vil komme tilbage, endogså med gode renter. Der er jo ikke blot tale om forøget honningudbytte, som så sandelig ikke er at foragte, men også noget helt andet kommer på tale under de vigtige forhold, hvor bierne gør sig gældende. Lad mig nævne, at når udbyttet af Danmarks frø- og frugtavl skal gøres op, vil bierne vise sig her at spille en meget vigtig rolle. Jeg har set en lille beregning over deres betydning målt i tal, og selvom også andre insekter medvirker ved bestøvningen af de blomster, der forekommer i mark- og havebruget, er det dog bierne, der spiller den afgørende rolle — det er millionbeløb, endog mange millioner, bierne er med til på den måde at indtjene både for frøavl og for frugtavl. Det er næsten sådan, at når man ser, hvor vigtige bierne er i Danmarks husholdning, føler man sig helt stolt over at være biavlere.

Jeg kan i den forbindelse ikke lade være med at nævne den fare, der truer biavl ved den sprøjtning og pudring, som nu finder sted. Lad mig blot nævne et enkelt eksempel; der ligger mange på linie med det. I fjor blev hindbærbuskene pudrede med „Gesarol“, som er et meget skadeligt stof for bierne, idet de ved berøring med de pudrede planter bliver lammede og falder ned. Der mistes på den måde et stort antal trækbiere, og noget lignende gælder om en lang række andre midler med halsbrækkende navne: de virker dræbende for bierne, enten ved berøring eller ved at bierne får små mængder i sig under deres besøg i blomsterne. I sidste tilfælde tager også ynglen hjemme i staderne skade, ofte går hele familier til grunde, og biavlerne lider store tab.

Jeg er glad for, at man fra landbrugsministeriets side er opmærksom på dette forhold. Jeg ved, at en kommission er nedsat og arbejder energisk for at nå frem til en løsning af dette spørgsmål, og jeg vil ønske for den højtærede landbrugsminister, at der snarest muligt må findes en vej frem her, der kan komme til at tjene biavlens ligesåvel, som efter min mening det forslag, vi behandler her i dag, vil komme til at gavne den.

Det ærede medlem fru Nikoline Winther nævnedes fodringsspørgsmålet. Vi må ikke